

פרופ' הנס יוחנן לינדנר ז"ל

הנס יוחנן לינדנר נולד בשנת 1922 בגרמניה ועלה ארצה עם הוריו בשנת 1936. לאחר מלחמת השחרור הוא למד רפואה וטרינארית בסידני (אוסטרליה) וסיים בהצטיינות את לימודיו לתואר Ph.D. הוא השלים באוניברסיטת קיימברידג' שבאנגליה. עם תום לימודיו, חזר לינדנר לאוסטרליה, התמנה כחוקר בכיר ב-Commonwealth Scientific Research Organization והתרכז בחקר פיטואסטרונגים.

בשנת 1964, הגיע ארצה למכון ויצמן כחוקר אורח במח' לביודינמיקה, כעבור שנה הוא קודם לדרגת פרופ' חבר ובשנת 1967 הוא מונה לראשות המחלקה. פרופ' לינדנר בנה מחלקה מולטידיסציפלינארית שעסקה בחקר הפוריות ושינה את שמה ל: "חקר הורמונים".

בזכות תכונותיו התרומיות כאינטלקטואל וכמדען, נשא פרופ' לינדנר תפקידים רבים נוספים: הוא מונה במכון ויצמן כדיקן הפקולטה לביולוגיה, לראשות הועדה לקידום מדענים ולוועדה המייעצת של נשיא המכון.

בנוסף לכך, הוא היה חבר בחבר הנאמנים של ביה"ח הדסה בירושלים, היה פעיל בהקמת הפקולטה לווטרינריה ואף היה נשיא האגודה הישראלית לאנדוקרינולוגיה. בתקופת כהונתו החלה מסורת קיום הכנסים השנתיים.

פרופ' לינדנר היה פעיל גם בארגונים בינ"א: חבר בוועדות של WHO, של מכון מקס-פלאנק בגרמניה, של INSERM בצרפת, של ארגונים אנדוקריניים בינ"א וב-Editorial Board של עיתונים מדעיים. הוענקו לו תארי כבוד במס' אוניברסיטאות בעולם.

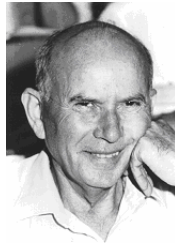
בשנת 1979 הוענק לו פרס ישראל במדעי החיים והוא נבחר כחבר באקדמיה הישראלית למדעים. בשנת 1982 הוענקו לו פרס רוטשילד בביולוגיה וכמו כן, פרס Axel- Munthe בשטח הביולוגיה של הפוריות.

פרופ' הנס יוחנן לינדנר נפטר בשנת 1982 עקב מחלה קשה. כראש המחלקה לחקר ההורמונים הכשיר פרופ' לינדנר דורות של חוקרים בתחום האנדוקרינולוגיה.

הפרס ע"ש פרופ' לינדנר הוא הפרס היוקרתי ביותר של האגודה הישראלית לאנדוקרינולוגיה. הפרס ניתן לחוקר/ת, מתחת לגיל 50, עבור הישגים מדעיים בתחום האנדוקרינולוגיה במהלך חמש השנים האחרונות.

זוכי פרס לינדנר

1990- מרדכי ליסקוביץ	1989- ישראל חנוקוגלו
1992- אבי קרסיק	1991- ראובן רייך
1994- עירית גרנות	1993- רוני זגר
1996- דורית אהרוני	1995- אורי פלס
1998- בנימין גלזר	1997- חנה קנטי
2000- רינה מידן	1999- מיכל נאמן
2002- משה פיליפ	2001- חיים ורנר
2004- פואד פארס	2003- שרה פרבר
2007- אילן שמעון	2006- איתן גרוס
2009- אסף רוידך	2008- חגית אלדר-פינקלמן
	2010- גיל לייבוביץ

פרופ' ישראל חוברס ז"ל

פרופ' חוברס נולד בפולין ב-1923 והגיע לארץ בגיל חצי שנה. את חינוכו היסודי קיבל בביה"ס החקלאי ע"ש מאיר שפיה. הוא היה פעיל במשך תקופה ארוכה בשורות ההגנה, בהבאת יהודים ארצה ובצה"ל. הוא התקבל ללימודי הרפואה בשוויץ, אך בינתיים פרצה מלחמת העצמאות והוא החליט להישאר בארץ ולהשתתף בה באופן פעיל, בעיקר בהגנת אזור ירושלים. עם גמר המלחמה, סיים את לימודי הרפואה באוניברסיטה העברית בירושלים.

פרופ' חוברס שרת כרופא בית במחלקת עצבים ולאחר מכן השלים את התמחותו כרופא פנימי במחלקה פנימית בהדסה. מתוך עבודתו ברפואה פנימית ובנירולוגיה, החל פרופ' חוברס להתעניין באנדוקרינולוגיה ואף היה בין הראשונים שקיבל תואר רופא מומחה בשטח זה בארץ. הוא התעניין במיוחד בתחום הנירואנדוקרינולוגיה שבו תרם רבות מבחינה עיונית ומחקרית.

בשנת 1962 יצא פרופ' חוברס מטעם NIH להשתלמות באוניברסיטה של פנסילבניה, שם עבד בשיתוף עם פרופ' McCann שעבודתו הקנתה לו מעמד של חלוץ במחקר הנירואנדוקריני בתחום הקשר בין ההיפותלמוס והורמוני יתרת המוח, ובעיקר בגילוי ובאפיון של הפקטור ההיפותלמי המזרז את הפרשת הגונדוטרופינים מיתרת המוח (מאוחר יותר, זיהוי סופי של פקטור זה כ-LHRH ע"י Shally הקנה לו פרס נובל).

עם שובו ארצה המשיך פרופ' חוברס את עבודתו במח' פנימית בביה"ח הדסה והועלה לדרגת פרופסור. במקביל לעבודתו כרופא, הוא הקים מעבדת מחקר לאנדוקרינולוגיה ניסויית במסגרת מחלקת עצבים.

פרופ' חוברס וקבוצתו עסקו בחקר מנגנונים עצביים ואנדוקריניים הקשורים בויסות חום הגוף ובתפקיד מערכת העצבים המרכזית בויסות הפעלת הורמוני הדחק. כמו כן, עסקה מעבדתו בחקר יחסי הגומלין בין ההיפותלמוס האינסולין ורמת הגלוקוז בדם. מחקריו של פרופ' חוברס הקנו לו שם בינלאומי בתחום הנירואנדוקרינולוגיה. הוא הזמין להציג את מחקריו בפני כנסים בינלאומיים ושהה כמדען אורח באוניברסיטאות ובמכוני מחקר מהחשובים בעולם. לצד עיסוקו ברפואה, במחקר ובהוראה, מצא פרופ' חוברס זמן לתת שירותים רפואיים ללא תמורה לאוכלוסייה מעוטת יכולת בירושלים.

ב-1975 מונה פרופ' חוברס כמנהל המח' האנדוקרינית ומכון המחקר ע"ש רוגוף בביה"ח בילינסון. עם זאת, אהבתו לירושלים ולביתו בבית-זית ושאיפתו לעסוק ברפואה פנימית על כל היבטיה, הביאו אותו לקבל את הצעת ביה"ח "ביקור חולים" לנהל את המח' הפנימית. על אף הקשיים הרבים שבהם היה נתון ביה"ח, ובמיוחד המח' הפנימית, הצליח פרופ' חוברס, בזמן קצר יחסית, לארגן צוות רופאים ועובדים ולשנות כליל את פני המחלקה. ביוזמתו עבר ביה"ח שינויים ניכרים לקראת הפיכתו לבית-חולים מודרני ואוניברסיטאי. במסגרת שיקום המחלקה, הקדיש פרופ' חוברס תשומת לב רבה לשטח האנדוקרינולוגיה ובמיוחד לנושא הסוכרת. הוא הקים יחידת סוכרת עם ציוד מודרני וייחודי להדרכה, אבחון, טיפול ומחקר קליני.

במקביל לעבודתו בביה"ח "ביקור חולים", מונה פרופ' חוברס כמנהל השירות האנדוקריני של קופ"ח הכללית בירושלים. במסגרת זו הוא ארגן וניהל את מרפאת הסוכרת של קופ"ח בפרוזה'נין אשר סיפקה את שירותיה לאלפי חולי סוכרת במחוז י-ם.

פרופ' חוברס הקים וחינך דור של רופאים וחוקרים העוסקים ברפואה פנימית, אנדוקרינולוגיה וסוכרת. הוא הדגיש תמיד את חשיבות הגישה החמה לחולה ובמיוחד לחולה הבודד והקשה.

פרופ' חוברס, שהיה מותיקי האגודה הישראלית לאנדוקרינולוגיה, נפטר באופן פתאומי ב-3.2.89. לאחר מותו, יסדה משפחתו פרס לזכרו לשם קידום המחקר האנדוקריני בישראל. הפרס מענק לחוקר צעיר, מתחת לגיל 45 עבור עבודה בתחום האנדוקרינולוגיה שפורסמה בשנה האחרונה (או עומדת להתפרסם).

זוכי פרס חוברס

1992- דניאל מלול	1998- אסף רוזין	2004- שלומי לזר
1993- טלי נוה-מני	1999- סיגל כורם	2006- אמיר תירוש
1994- ליאורה שוקובסקי	2000- אפרת וורטהיימר	2007- נועה שר וערן גרשון
1995- איריס קרן-טל	2001- אלון חן	2008- עירית מיבר-לוי
1996- קרן פז	2002- רינה המי	2009- עידו וולף
1997- פואד פארס	2003- יעל קלמה	2010- מוריר חמאיסי

IES Hans Lindner Award 2010

The recipient of the Hans Lindner Prize 2010 is Dr Gil Leibowitz, Associate Professor at the Department of Endocrinology and Metabolism at the Hadassah Hebrew University Medical Center.

Prof. Leibowitz is a fine example of the clinician-scientist. Over the last 5 years, he published 10 original articles, 3 reviews, and a chapter in The Joslin's Diabetes Mellitus, the most prestigious textbook of clinical diabetes. His research interests are divided between clinical and basic. The clinical aspects of his contributions include a protocol design for in-hospital management of diabetic patients, and design of an intensive insulin therapy protocol that improves glycemic control and clinical outcomes after heart surgery.

In his basic research, Prof. Leibowitz recent studies unraveled rather counter-dogma insights on the signaling mechanism by which glucose regulates insulin biosynthesis; he studied the effect of insulin signaling on regulation of the beta-cell mass; revealed a potential involvement of mTOR on beta-cells under hyperglycemic stress, and the role of mTOR in hyperglycemic induced dysfunction of beta-cell under oxidative and endoplasmic stresses. The latter two pathways are also in the center of Prof. Leibowitz's cutting-edge studies on the mechanism of beta-cell apoptotic death. The Israel Endocrine Society is blessed to have an excelling physician-investigator like Prof. Leibowitz, and found him most worthy of The Hans Lindner Prize.

IES Israel Chowers Award 2010

The recipient of the Israel Chowers Prize this year is Dr Mogher Khamaisi from the Rappaport Faculty of Medicine, Technion, Haifa. Dr Khamaisi was selected for the Prize for his outstanding publication during 2009, entitled "Role of Protein Kinase C in the Expression of Endothelin Converting Enzyme-1", published in the March issue of Endocrinology 150:1440–1449, 2009.

Doctor Khamaisi received all his degrees- B.Sc. to MD/PhD- in Ben-Gurion University of the Negev. After postdoctoral studies and Residency in Internal Medicine at the Hebrew University-Hadassah Hospital, he moved to Rambam Medical Center where he is now Senior Lecturer and Internal Medicine Specialist with Sub-Specialty in Endocrinology. Dr. Khamaisi is senior author in over 20 peer-reviewed publications and reviews, and in the past 5 years he received several Young Investigator Awards and presented his studies in high profile meetings. The Israel Society of Endocrinology appreciates Dr. Khamaisi contribution, motivation and perseverance that led him to the excellent published study chosen for this Prize.